

hvis der allerede havde fundet Besjendtgjørelse Sted om, at Konkursbehandling indtraadte, og ligeledes er det vel ogsaa lidt mere end en Redaktion, naar det er foreslaaet i § 137 at indstyre § 78, da § 137 er den Paragraf, der taler om de Bestemmelser af Skifteretten, som ikke kunne paanales, men det er en naturlig Følge af et Tillæg, som kom ind i § 78 ved 2den Behandling, at ogsaa denne Paragraf nævnes i § 137. Alt det andet med Undtagelse af, hvad der alt indrykket er fremhævet, maa derimod vistnok siges at være Redaktionsforslag. — Hvad nu det første Realitetsforslag angaar, det under Nr. 2, da tilbød jeg mig allerede ved 2den Behandling at henstille til Udvalgets Overbetelse, om det ikke var rigtig, at Affræstelsesbestemmelsen i § 2 af Forordningen af 28de Juli 1841 blev flyttet over i Affræstelseskapitlet, og det er mig svært, at der nu saa Hensende foresligger et Forslag, hvorved tillige den lille Forskjel i Tidspunktet, som jeg ogsaa gjorde opmærksom paa, bli blive rettet, der er nu ikke saae 6 Uger paa dette Punkt, men saae 8 Uger i det Hele taget. — Tilbage staa saaledes kun de Forslag, der ere stillede til § 80. Det erede Medlem, som fornemmelig har bragt denne Sag frem (Steenstrup), vil erindre, at sidste Gang forelaa alene det principale Forslag, og de Betragtninger, som uden Gang bleve gjorte, maatte altsaa alene rettes imod dette. Jeg fremhæver dette, fordi i Dag adskillige af de Ytringer, som det erede Medlem fremsatte, kom til saaledes at bevæge sig fra det principale til det subsidiaire Forslag, at det i det Mindste kunde se ud, som om Noget af det, der var anført imod det principale Forslag, ogsaa var sagt imod det subsidiaire. Det var jo imidlertid unaturligt forrige Gang at tale imod det subsidiaire Forslag, thi det var jo ikke fremsat den Gang. Efter de Udtalelser, som den Gang faldt, og efter den Afstemning, som fandt Sted, anser jeg det ikke for nødvendigt særligt at dvæle ved det principale Forslag; jeg tror, at Diskussionen derom er udtomt, og det erede Medlem har jo ogsaa i Dag udtalt sig saaledes, som om han forudsatte, at Thinget ikke i Dag vilde fravige den Afstemning, som fandt Sted

forrige Gang med Hensyn til Hovedspørgsmaalet. Hvad nu det subsidiaire Forslag angaar, da skal jeg henstille dette Spørgsmaal til Thinget. Den Indsigelse, jeg gjorde imod det principale Forslag, kan ikke i den Form gjøres imod det subsidiaire, der er en bestemt Forskjel mellem de to Forslag. — Stulde jeg stemme over Sagen, vilde jeg imidlertid for min Person stemme imod det subsidiaire Forslag, og jeg skal sige hvorfor, idet jeg for Dvrigt henholder mig til, hvad der allerede er udtalt af flere erede Medlemmer. Det er jo jo og for sig ganske rigtig, hvad der blev anført af det erede Medlem for (Gode Amt (Albert)), at naar man vedtager dette Forslag, da overføres man kun de gjældende Bestemmelser til den nye Ordning, men det maa altid erindres, at Forholdet dog bliver noget forandret, thi Forslaget har opskillet en helt anden Fremgangsmaade som den regelmæssige, hvorved Kreditorerne gaar over Sagen, i det Hele, og Skifteretten kommer efter Lovforslaget kun til at gudsøve den Nødvendighed, som den efter Forordningen nu har i Almindelighed, dersom Kreditorerne ved den Beslutning selv ønske at det skal gaa saaledes. Det er altsaa under ganske særegne Betingelser, at dette Instansfor Spørgsmaal foreligger med Hensyn til Forslaget under Nr. 13 b. Dette er den ene Side af Sagen. Det bliver et Spørgsmaal, om det, naar Kreditorerne i Dvrigt flyde Sagen (seu sig) er naturligt paa dette næsteste Punkt af Sagen at forlange en særlig Afgjørelse i en Skiftesamling. Jeg tror ikke, at man med Fole kan sige, at det altid vil gaa, som det erede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds (Steenstrup) forudsatte med Hensyn til de mindre Kreditors Møde og de stores Udebliven. Det bliver i alt Fald de større Kreditors egen Føle, naar de ikke varetage deres Dørv. Det er imidlertid dog ikke saameget dette, jeg særligt vilde fremhæve, som derimod en anden Betragtning, nemlig den, om man ikke ved Forslaget under Nr. 13 b fratager Skifteretten hele Ansvar (Gadsø, Sals), det er dette, som er Hovedpunktet, mine Herrer, det er dette, jeg beder Thinget overveje for Afstemningen. Som sagt, jeg henstiller Sagen, men det forekommer